

Σημεία της παρέμβασης του Θοδωρή Δρίτσα, βουλευτή Α' Πειραιά και Νησιών του ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία, στη συζήτηση στη Βουλή για τις αιτήσεις άρσης ασυλίας της βουλευτριάς του ΜΕΡΑ 25 / Αγγελικής Αδαμοπούλου και του Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Παύλου Πολάκη

Κύριε Πρόεδρε, τώρα πια, μετά τη συζήτηση που έχει γίνει μέχρι στιγμής εδώ στην Ολομέλεια, δεν με ανησυχεί και δεν με αναστατώνει τόσο πολύ η απόφαση της πλειοψηφίας της Επιτροπής Δεοντολογίας να φέρετε στην Ολομέλεια τις δύο περιπτώσεις της κ. Αδαμοπούλου και του Πολάκη, κυρίως αυτές, όσο η αδιαφορία σας και η εμμονή σας, με ακατανόητη αποστασιοποίηση, μπροστά στο σύνολο των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, που επί τρεις ώρες με πληθώρα επιχειρημάτων πολιτικών, νομικών, αναφορά σε πραγματικά δεδομένα, θέτουν τεκμηριωμένα το μείζον θέμα της απειλής της δημοκρατικής νομιμότητας και ελευθερίας του λόγου, μέσα στο Κοινοβούλιο.

Και ενώ είστε εδώ Πρόεδρε και είμαι βέβαιος και ότι ο Τασούλας παρακολουθεί τη συνεδρίαση, ενώ είναι εδώ ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος και ο διευθυντής της ΚΟ και είναι βέβαιο ότι το γραφείο του Πρωθυπουργού παρακολουθεί τη συνεδρίαση, δεν δείχνετε ούτε καν τη στοιχειώδη ευαισθησία ώστε να αναβληθεί η συζήτηση, να γίνει συνεννόηση μεταξύ των κομμάτων και να επιλεγεί μια διαδικασία για να προστατευθεί η ελευθερία του λόγου και να καταξιωθεί το Κοινοβούλιο, ως κατ' εξοχήν χώρος διαλόγου και διαβούλευσης. Γιατί; Ειλικρινά δεν καταλαβαίνουμε. Μόνο στο όνομα της επίκλησης κάποιων «ερμηνείας» των Νόμων ή του Κανονισμού, που δεν δικαιούται να το κάνει ούτε ο προεδρεύων, ούτε ο Πρόεδρος της Επιτροπής Δεοντολογίας, ούτε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της πλειοψηφίας ούτε κανείς.

Διότι οι προκείμενες περιπτώσεις αν παραπεμφθούν σε δικαστήρια, εκεί δεν θα εξεταστεί αυτό το στάδιο του αν έπρεπε να αρθεί η ασυλία ή όχι. Επομένως εδώ η Βουλή και η Επιτροπή Δεοντολογίας δεν μπορεί να είναι δικαστήριο. Προφανώς λαμβάνει υπόψιν τις διατάξεις του Συντάγματος, του Κανονισμού της Βουλής, αλλά δεν μπορεί να υπεισέρχεται σε μια συζήτηση ιδιαίτερης νομικής ερμηνείας. Εάν ίσχυε αυτό, θα ήταν Δικαστήριο η Βουλή και η Επιτροπή Δεοντολογίας και άρα οι ελεγχόμενοι βουλευτές θα έπρεπε να έχουν και β' βαθμό κρίσης.

Εδώ ανυπεράσπιστοι, στο όνομα της πλειοψηφίας, και με περισσή αδιαφορία στέκεστε απέναντι στη μάχη που δίνει σύσσωμη η Αντιπολίτευση σήμερα και ερμηνεύετε ότι ζητήσαμε το «παρεμπόδιον»...για να αποκτήσουμε χρόνο λόγου! Αυτό καταλάβατε από τις

τοποθετήσεις όλων των κομμάτων και την κραυγή αγωνίας; Αυτή είναι η πολιτική σας θέση ως πλειοψηφία του κοινοβουλίου;

Τι δρόμο ανοίγετε κ. Πρόεδρε; Μέσα στο κοινοβούλιο πολύ συχνά βουλευτές της ΝΔ, ο ίδιος ο αρχηγός της, κατηγορεί τον ΣΥΡΙΖΑ επί σειρά ετών, για παράδειγμα, ότι χαϊδεύουμε την τρομοκρατία, ότι συνδεόμαστε μαζί της, ότι εμμέσως ψηφοθηρούμε κλπ. Εάν καταθέσει αύριο ο συντονιστής γραμματέας της Νομαρχιακής Αθήνας ή ο γραμματέας της Κ.Ε του κόμματός μας μήνυση για συκοφαντική δυσφήμιση, θα την κάνετε δεκτή;

Καταγγέλλει το ΚΚΕ και εμείς και άλλα κόμματα τους βιομήχανους για εκμεταλλευτές, για υπεύθυνους απώλειας ζωών εργαζομένων γιατί δεν παίρνονται τα μέτρα ασφαλείας κλπ. Εάν ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών κάνει μήνυση στον κ. Κουτσούμπα ή στον κ. Τσίπρα ή σε οποιαδήποτε Πρόεδρο ή βουλευτή της αντιπολίτευσης, θα την κάνετε δεκτή;

Για να καταλάβουμε ποια λογική συνέπεια και ποια βάση έχει η νομική σας «αυθεντική» ερμηνεία στην οποιαεμμένετε χωρίς καμία ευαισθησία και επίγνωση.

Γνωρίζετε πολύ καλά ότι είμαι εκ των βουλευτών που όταν πρόσφατα δέχθηκα μήνυση και αγωγή κακόβουλη και σκόπιμη, πρώτος ήρθα και είπα και στην Επιτροπή και στο Κοινοβούλιο ότι ζητώ την άρση της ασυλίας μου. Ούτε διανοήθηκα να επικαλεστώ οτιδήποτε άλλο. Γιατί ο μηνυτής και ενάγων είχε όνομα και επώνυμο και όταν – ακόμα και κακόβουλα ή με σκοπιμότητα – προσέφυγε εναντίον μου στη Δικαιοσύνη, ως Βουλευτής δεν διανοήθηκα να έχω προνόμια που δεν έχουν οι άλλοι πολίτες. Εδώ όμως η κυρία Αδαμοπούλου, από το βήμα του Κοινοβουλίου μάλιστα, σε κανένα πρόσωπο δεν αναφέρθηκε, παρά μόνο στις ευθύνες της Κυβέρνησης για την παράνομη δράση και αυθαιρεσία των Ειδικών Φρουρών της ΕΛ.ΑΣ.

Ο ΣΥΡΙΖΑ επίσης, είναι το κόμμα, που ακριβώς επειδή είχε εκφυλιστεί με τα χρόνια η διάταξη του Συντάγματος για την άρση ασυλίας των Βουλευτών, και είχε μεταπέσει σε μια απαράδεκτη συμπεριφορά της κάθε φορά πλειοψηφίας της Βουλής, που οδηγούσε στη γενικευμένη μη άρσης ασυλίας ως προνόμιο των βουλευτών, όπου αυτό όντως ήταν εκφυλισμός και δεν έφταιγε η κακή αιτιολογική βάση της αρχικής ρύθμισης, ήταν γι' αυτό που όταν ήρθε ο ΣΥΡΙΖΑ, πρότεινε και επέβαλε τη Συνταγματική Αναθεώρηση, ώστε να μη προστατεύεται προνομιακά ο βουλευτής απέναντι στον κάθε πολίτη που θίγεται. Εδώ όμως στην περίπτωση της κυρίας Αδαμοπούλου δεν πρόκειται για αυτό. Πρόκειται αντίθετα για την ωμή ποινικοποίηση της ελευθερίας του λόγου των Βουλευτών και μάλιστα μέσα στο

Κοινοβούλιο κατά την άσκηση των Κοινοβουλευτικών τους καθηκόντων.

Πώς παραβιάζετε επίσης κύριε Πρόεδρε στην περίπτωση του κυρίου Πολάκη, τη βασική αρχή του δικαίου, ότι κανείς δεν μπορεί να δικάζεται δυο φορές για το ίδιο αδίκημα, επικαλούμενος εσείς με την απόφαση της πλειοψηφίας της Επιτροπής, ότι η δεύτερη μήνυση του κυρίου Κουρτάκη από τα Παραπολιτικά εναντίον του Παύλου Πολάκη δεν έχει το ίδιο περιεχόμενο με την πρώτη, η οποία ως γνωστόν πανηγυρικά είχε απορριφθεί από την πλειοψηφία της Ολομέλειας της Βουλής, ενώ είναι πασιφανές ότι και η πρώτη και η δεύτερη έχουν το ίδιο επίδικο από κάθε άποψη και μάλιστα η δεύτερη είχε προαναγγελθεί την ίδια μέρα μετά την απόρριψη της πρώτης;

Πώς τολμάτε κύριε Πρόεδρε, να αποδέχεστε αλλά και να επιλέγετε τόσο χοντρή παραβίαση βασικών κανόνων του δικαίου με τέτοιο κυνισμό;

Εδώ, στην περίπτωση του Παύλου Πολάκη, έχουμε άλλου είδους μείζον επίσης πρόβλημα. Δεν έχουμε τους «στημένους» συνδικαλιστές και τη διαπλοκή τους με τη ΝΔ. Εδώ έχουμε την εξουσία του Τύπου, όχι ως «τέταρτη εξουσία», αλλά ως πρώτη. Εξουσία παράνομη και αντιθεσμική, που διαλύει τη Δημοκρατία, που δεν ελέγχει απλώς το πολιτικό σύστημα, αλλά το χειραγωγεί, που καταρρακώνει την πολιτική την υποβαθμίζει και την απαξιώνει. Αυτός είναι ο σύγχρονος ρόλος των μεγάλων εκδοτικών συγκροτημάτων που συνιστούν παρακράτος πράγματι. Εμείς θα το αγνοήσουμε αυτό; Γιατί μας βολεύουν και μας στηρίζουν, τη μια «Τα Νέα», την άλλη τα «Παραπολιτικά», την άλλη το οτιδήποτε;

Είναι μείζον θέμα. Είναι η κερκόπορτα για την υπονόμευση ή και την άλωση της ίδιας της Ελληνικής Δημοκρατίας. Μας καλεί ξανά η εποχή του 1-1-4! Δεν θα σας επιτρέψουμε την αυθαιρεσία και τον ύπουλο αυταρχισμό, στο όνομα μιας δήθεν τυπικής νομιμότητας.